

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2013. szeptember 1.
(vasárnap)**

Horváth Géza

MEGMARADNI ISTEN GYERMEKÉNEK

Alapige: Dániel 1,1-8

Jójákim júdai király uralkodásának harmadik évében eljött Nebukadneccar, Babilónia királya Jeruzsálem ellen, és körülzárta azt. Az Úr a kezébe adta Jójákimot, Júda királyát és az Isten háza fölszerelésének egy részét; ő pedig elvitte a fölszerelést Sineár földjére, a maga isteneinek a templomába, és isteneinek a kincstárában helyezte el.

A király meghagyta főudvarmesterének, Aspenaznak, hogy válasszon ki Izráel fiai közül királyi vérből való, vagy nemesi származású ifjakat, akiknek semmiféle fogyatékoságuk nincs, hanem szép arcúak, fogékonyak minden bölcsességre, taníthatók az ismeretekre, megértik a tudományt, és így alkalmasak arra, hogy majd a királyi palotában szolgálatba álljanak. Meg kellett őket tanítani a káldeusok írására és nyelvére is. A király elrendelte, hogy adjanak nekik mindennap a király ételéből és abból a borból, amit ő szokott inni. Így kellett őket nevelni három esztendeig, hogy azután a király szolgálatába álljanak. Voltak közöttük júdaiak is: Dániel, Hananjá, Misáel és Azarjá. A főudvarmester ilyen neveket adott nekik: Dánielt Baltazárnak, Hananját Sadraknak, Misáélt Mésaknak, Azarját pedig Abédnegónak nevezte el.

Dániel azonban elhatározta, hogy nem szennyezi be magát a király ételével és azzal a borral, amit ő szokott inni, ezért arra kérte a főudvarmestert, hogy ne kelljen magát beszennyeznie.

Imádkozzunk!

Olyan jó, Urunk, korán reggel magasztalni téged az énekszóban: Szent vagy, szent vagy, szent vagy, mindenható Isten. Köszönjük, hogy ezt zengik a menyeyei seregek, az agyalok kara. Köszönjük, hogy földi választott néped is ezt zengheti. Szent vagy, mert nincs más hozzád fogható, nincs más olyan Isten, mint te, aki örökkévaló, könyörülő és irgalmas. Igazságos döntéseiben, cselekedeteiben. Aki szeretett minket, és az Ő egyszülött Fiát adta, hogy aki benne hisz, az ne vesszen el, hanem örök élete legyen.

MEGMARADNI ISTEN GYERMEKÉNEK

Köszönjük, hogy énekünk jó reggel hozzád szállhatott, és imáink is feljuthatnak eléd. Mert nagy közbenjárónk van, az Úr Jézus Krisztus.

Áldunk, hogy ismerhetünk, hogy tudunk rólad. Áldunk, hogy egyre jobban felragyogsz nekünk, ahogy előrehaladunk életünkben vagy a hit útján is, s egyre inkább látjuk, hogy milyen kevésszer dicsőítettünk igazán téged.

Köszönjük a másik ének is, amelyben megvallottuk: hogy aki mindent átad neked, és bizalmát, hitét csak beléd veti, azt csudaképpen őrződ itt lent.

Mégis megvalljuk, Urunk: nem szeretünk mindent átadni. Megvalljuk neked bűneinket: másban is bízunk. Bízunk emberekben, a szerencsénkben, az erőnkben, saját magunkban, és éppen ezért zsákutcába jutottunk. Nem lett több az örömünk, a békességünk, a nyugalomunk. Nem éltük át azt, hogy az ínségben és a bajban is a te erőddel mehettünk tovább.

Kérünk, teremts nemcsak körülöttünk, hanem bennünk is csendet, hogy békességre leljünk, hogy megtaláljuk azt a békességet, amit te adsz nekünk, és amit senki más nem adhat.

Kérünk, szólalj meg közöttünk, és engedd, úgy hallgassuk az igehirdetést, mint a te beszédedet. Engedd, hadd éljük át, hogy te szólsz hozzánk, te figyelemeztesz, te feddesz, te bátorítasz bennünket. Szentlelkeddel légy itt azért igehirdetővel és igehallgatókkal egyaránt, Urunk.

Ámen.

Igehirdetés

Szeptember 1-e van, amely első hallásra eszünkbe juttatja a tanévkezdés idejét. Tanévnyitók lesznek ma mindenütt, és ha Isten éltet bennünket, a következő istentiszteleten itt lesznek közöttünk a gyerekek, a családok, és mi is áldást kérünk a mi Urunktól erre a tanévre, gyerekekre, pedagógusokra, családokra egyaránt.

Ilyenkor az a szokás, hogy az az ige hangzik, ami egyébként is gyermekistentiszteleten következne. Azért, hogy annak az igének a folytatását majd hallgassák a következő vasárnapokon.

Így most is azt az igét olvastam, amely a gyerekeknek a vasárnapi iskolai rend szerint következik. Ugyanis Dániel történetével fognak foglalkozni és ennek a mára eső része éppen a könyv kezdete, amikor Dánielt elhurcolják az idegen udvarba, és meglátjuk, mit akarnak velük tenni, hogy mit nem lehet velük megtenni. Dániel abban az idegen környezetben megmarad Isten gyermekének.

Mi is azért ebből az igéből vegyük el a mai napi lelki tanítást. Nebukadneccar, Babilónia királya lerohanta Júdát, elpusztította Jeruzsálemet, felégette a templomot, és a templom edényeinek egy részét elvitte, és Sineár földjére, a maga bálványtemplomaiba helyezte el. Talán az edények egy részét, mert biztos voltak ott hűséges, istenfélő emberek, akik menekítették azt, amit lehetett. Mentették, eldugták valahova, mint ahogy nálunk is sok kegytárgyat, harangot elrejtettek, eldugták, amikor veszélyes volt szem előtt hagyni, mert talán idegnek elviszik, és más célra fogják használni.

Nebukadneccar nemcsak ezeket a tárgyakat tünteti, pusztítja el, hanem több részletben a népet is fogságba viszi. Minden bizonnyal az elsők között lehetett Dániel, mint fiatalember, akit fogságba visznek, és egy idegen országban, idegen környezetben, idegen lelki közegben kell neki élni. Az egész Dániel-könyve arról beszél, hogy Dániel ebben az idegen lelki környezetben is megmarad Isten gyermekének. Végigvonul a könyvön ez a gondolat, hogy Dániel hú az ő Urához, és látjuk, hogy az ő Ura is hú Dánielhez. Ennek az éneknek a valóságát látjuk az ő életében, hogy aki bizalmát csak belé veti, azt csudaképpen őrzi itt lenn, ínség, baj közt is élteti.

Dánielt ebben az idegen környezetben nemcsak nevelni akarják, hanem átnevelni szeretnék. Nemcsak nevelni akarják és tudományokra tanítani, mert ez csak hagyján lenne, hiszen sok tudomány van, amit Isten szolgálatában is az ember és talán Dániel is ott, fel tudott volna használni. Az idegen király szeretné őt elszakítani lelki gyökereitől. Egy növénynek is a gyökere nagyon fontos, mert azzal veszi fel a tápanyagot, a táplálékot. Hogy egy növénynek milyen a levele, virága, a termése, mindig attól függ, hogy milyenek a gyökerei, honnan táplálkozik. Vannak-e olyan gyökerek, amikkel fel tudja szívni az élet-erőt, a vizet, a tápanyagot, mert az látszik meg a gyümölcsön.

Itt Nebukadneccar csak egyet szeretne: Dánielt elválni a lelki gyökereitől. Megfosztani őt attól a múlttól, amely nem árnyként nehezedik rá, hanem amely élteti, táplálja, bátor szívet ad neki, és amelyik hűségessé teszi. Nagyon módszeres ez az átnevelés. Azóta is, amióta eltelt kb. 2600 év Dániel kora óta, azt látjuk, hogy ez az átnevelés szisztematikusan folyik, nagyon felépítetten megy. Minden kornak megvan a maga Nebukadneccara. Nehogy azt gondoljuk, hogy ez csak ott és akkor történt így.

A történelemben azt látjuk, hogy minden kornak, a mai korunknak is megvan ez az átnevelő stratégiája, amellyel el akar szakítani bennünket a mi örökkévaló és élő Urunktól. Mi volt ez az átnevelés? Azt olvassuk: új neveket kapnak. Ezeknek a fiataloknak a nevében ott van Isten neve. Dániel neve azt jelenti: Isten az én bírám. Ezért, amikor Dánielt szólították, mindig kimondták Isten nevét. A Misáel, Azarjá, Hananjá nevében is ott van Istennek a neve. Ezért olyan neveket adnak nekik, amelyben nem Isten neve szerepel, hanem valamilyen pogány istennek a neve.

A második, amit olvasunk: meg kell őket tanítani a káldeusok írására és nyelvére. Talán ez nem lenne baj, de az a baj, hogy az a cél: felejtsek el azt a nyelvet, amit magukkal hoztak, amellyel olvassák a mózesi törvényeket, a Bibliát.

Sokszor azt tapasztalom, hogy ha az embert valami újjal megismertetik, valami újat, mást hallunk, főleg a fiatalok hajlamosak erre, roppant nagy hatással vannak ránk. A fiatal hajlamos arra, hogy igen, ez divatosabb. Ez nem olyan ósdi, az újabb, csináljuk azt.

A magam példája jut eszembe. Még sok-sok év, 30 év távlatából is, amikor Debrecenbe bekerültem a kollégiumba, az egyik tanárom mondott valamit, ami számomra úgy hatott, mint a káldeusok írása és nyelve. Hazamentem, és az én

nagy ismeretemet az én drága lelki vezetőim és lelki szüleim fejéhez vágtam. Ma is szégyellem, mert ma is eszembe jut.

Kimegy valaki nyugatra ösztöndíjjal, mint teológus, és ott meghallja a nagy liberális teológiának az eszmefuttatásait, és elfelejti, hogy honnan jött, honnan indult, mert a káldeusok írása és a káldeusok nyelve mást mondott neki. Elmegy valaki egy tanfolyamra, elvégzi, ami önmagában nem baj, de attól kezdve átáll az agya, a gondolkozásmódja, és jaj, de sokakon látjuk, hogy behozza a lelkigondozásba a pszichológiát, a káldeusok írását és nyelvét, és elfelejti, hogy van nekünk gyökerünk, múltunk, Istenünk, van nekünk Bibliánk, igénk, amin keresztül Isten beszél velünk és szól hozzánk.

A harmadik volt Dánielnek a legnehezebb. Azt mondja Nebukadneccar főembere és maga a király is, hogy adjanak neki a király ételéből és borából. Dániel megijed. Miért ijed meg? Azért, mert eszébe jut Isten ígéje. Ugyanis Mózes 3. könyvében előírások voltak arra nézve, hogy Isten gyermeke mit ehet meg, és mit nem. Mi a tiszta, és mi a tisztátalan. Mózes 3. könyve rendelkezett ételek felől, s akkor még Dániel ebben a normában van, neki ez a mérce. És különben is, ezeket a húsokat, amit a király evett, valamelyik pogány istennek áldozták előbb. Dániel, amikor ezt látja, elhatározza, hogy nem fertőzteti meg magát (más fordítás: nem szennyezi be magát) a király ételével.

Dániel azt mondja a főudvarmesternek: neki zöldségfélét adjanak. Ő ezt nem eszi meg. Nem azért, mert vegetáriánus, hanem azért, mert nem szennyezi be magát a király ételével. Azt kéri: tegyünk próbát. Adjatok nekem a zöldségfélékből, és majd nézzetek meg, lássátok meg, hogy mi lesz ennek a következménye. Dániel életében ragyog a mi számunkra a bátorsága, a hűsége, a kiállása, a merészsége. Az, hogy ő az Úrban van, és erős az Úrban, és az Ő hatalmas erejében.

Mi rossz volt abban, hogy mit esznek? Ez étel, a király étele — és mégis ez is valahol vallási kérdés Dániel számára. Sokan úgy gondolják, hogy mi köze ennek a kérdésnek a valláshoz? Ez nem tartozik oda! De igen, odatartozik! Nem közvetlenül, közvetve. Dániel elhatározza, hogy nem fertőzteti meg magát.

Azon gondolkoztam, hogy ez a Dániel hogyan lehetett ilyen? Valószínűleg Dániel otthonról hozta magával ezt a lelkületet. Láthatta, mivel fiatalemberről van szó, hiszen a szülei ilyen nevet adnak neki: Isten az én bírám. Lehet, hogy hívő szülei voltak. Lehet, hogy azt látta: az én apám is bátor, az én anyám is hűséges az Úrhoz. Az, hogy ő naponta háromszor imádkozott, az azért volt, mert azt látta, hogy a szülei is imádkoznak. Dániel vitte magával ezeket.

Sokszor észrevesszük a gyermekeken, reagálásukon, tettükön, hogy ha mondanak valamit, akkor sokszor mondjuk: ezt a gyerek magától nem mondja. Ezt otthon hallotta.

A Bibliában, az Ószövetségben van egy érdekes történet, amikor Elizeust csúfolják a gyerekek: Jöjj fel kopasz, jöjj fel kopasz! Egy gyereksereg csúfolja a prófétát, az Isten emberét, és akkor egy medve jön le, és megöl sok gyereket. Azt gondoljátok, hogy ezek a gyerekek ezt nem otthon hallották? Biztos vagyok benne, hogy nem maguktól találták csak ki. Lehet, hogy otthon azt látták, hogy

mosolyognak a szüleik Elizeuson: Ó, a vén, szenilis próféta... Mit akar? Mert nem mindegy, mit látnak otthon. Ó, milyen nagy a szülők felelőssége! Vajon gyermekeiket hogyan indítják? Milyen példát adnak? Nem az a kérdés, hogy nagy stafírungja van-e, vagy nem, hány párnát visz a házasságba, hanem az a kérdés, hogy lelkileg hogyan indítjuk el őket.

A Bibliában nincs, hogy Dániel csak azért volt bátor és hű, mert otthon ezt látta. De én azt mondom: nagy a valószínűsége, hogy ez a fiatalember, aki most indul szinte az élet útján, jó töltettel, jó alapokkal megy az életbe. Megáll és képviseli ott is az ő Istenét. Mit akarnak vele: asszimilálni, beolvasztani. Ha itt vagy, legyél káldeus, térj a káldeusok írására, nyelvére, idegen ország, idegen környezet, úgymint itt fogsz élni. Hasonulj hozzánk. Igen ám, de Isten gyermekének van egy nagy igéje, amit az Ószövetség prófétája mondott hasonló helyzetű embereknek: Ők térjenek meg tehozzád, te ne térjél hozzájuk. Dániel nem akar hozzájuk térni, hanem képviseli az ő Istenét.

Hányszor voltunk gyávák. Hányszor mondtuk, hogy alkalmazkodni kell a környezethez. Hányszor mondtuk: jaj, én olyan helyen vagyok, ahol nem lehet megélni a hitemet. Nincs ilyen! Dániel csak olyan helyen volt, ahol mondhatta volna: itt nem lehet megélni a hitemet, nem lehet szólni, itt csendben kell maradni. Itt meg kell alázkodni. Itt engedelmeskedni kell. Nem! Dániel azt mondja: hitet kell vallani, hűnek kell maradni, bátornak kell lenni — mert „ki bizalmát csak belé veti, azt csudaképpen őrzi itt lenni, ínség, baj közt is élteti”.

Jaj, de sokszor voltunk gyávák. Jaj, de sokszor tagadtuk meg így az Urat. Nem kell ahhoz úgy megtagadni, mint Péternek, hogy nem ismerem ezt az embert, és semmi közöm hozzá. Tegnap egy temetésen hirdettem ezt az igét: Aki vallást tesz én rólam az emberek előtt, arról én is vallást teszek az én mennyei Atyám előtt. Aki megtagad engem az emberek előtt... — akkor jutott eszembe, hogy megtagadni Jézust nemcsak annyit jelent, hogy effektív megtagadom, nem ismerem, semmi közöm hozzá, hanem az is, ha hallgatok róla, csak csendben vagyok.

Dániel csodálatosan, erősen, bátran képviseli ott Istent.

A harmadik dolog, amire figyeljünk, hogy valóban nem rá lesz hatással a környezete, hanem ő lesz hatással a környezetére. Ez mindig ennek a következménye. A bátorságnak, a hűségnek, az odaszánásnak mindig következménye, hogy nem a környezet lesz hatással énre, hanem én leszek hatással a környezetemre. — Na, de az Úr Jézus Krisztus nem erre küldi az övéit? Nem azt mondja: legyetek sóvá, hogy hatással legyetek a környezetre? Mert ha megízetlenül a só, akkor semmi értelme nincs, kidobják, semmire nem alkalmas. Nem azért van a hívő ember valahol, hogy hatással legyen a környezetére? Nem azért vagyunk ott, ahova Isten tett bennünket?

Dániel megérti: én nem véletlenül vagyok itt. Isten megengedte, hogy Nebukadneccar lerohanjon, lerombolja a templomot, elvigyen fogságba. Én nem a sors szeszélyéből kerültem ide, nem a szél fújt ide Babilonba. Ha itt vagyok, akkor ennek a jólétén kell munkálkodni — mondja Jeremiás a 29. fejezetben — ahova fogságba helyezett engem Isten.

Dániel lesz hatással a környezetére. Milyen ez a hatás? Figyelemmel kísérhető, mert már Nebukadneccar király, amikor Dániel később (2. fejezetben) megfejtí az ő álmát, akkor azt mondja: valóban a ti Istenetek az élő Isten! Ez a pogány uralkodó, bár nem tér meg (mert hogy Istent elkezdí dicsőíténí, az még nem megtérés), de azt mondja az országban: a ti Istenetek az élő Isten. Hol látta ezt meg? Dániel életén keresztül.

Később Dárius elrendeli a birodalomban, hogy minden tartományban rettegve féljék Dániel Istenét. Ő az élő Isten, aki megmarad örökké. (6,26-).

Milyen csodálatos következménye van annak, ha valaki képviseli Istent ott, ahol van. Nem mondja: itt lehetetlen. Itt nem érdemes. Ezekre nincs hatással. Hűségesen, csendben, alázatosan képviseli Istent és az Ő törvényét.

Végül: mi milyen környezetben vagyunk? Egyrészt olyan környezetben, hogy amikor főleg ezt az iskolaévet elkezdjük, azt kell mondani: a gyerekek nagy többsége otthonról nem hoz semmit. Illetve csak a rosszat hozza. Olyan környezetben vagyunk, amikor nem a tékozló fiaikat kell megkeresnünk, hanem már azok unokáit. Olyan környezetben vagyunk, hogy a gyerekeket nem hit- és erkölctanra nevelik.

Nem számoltam ki, hogy Budapesten milyen az arány, mert országosan 50%, de a vidék a maga 95-98%-ával kompenzálja a budapesti 6-7%-ot. Amikor a szülő legalább annyit mondana: az én elsős gyerekem járjon hittanra, mert ott rosszat nem tanul. Ehelyett tanítják a világ dolgaira, nem kell gyökereket keresni, nem kell az Istenhez ragaszkodni.

Olyan világban élünk, ahol iskolákba járva, ki vannak téve a plakátok mindenütt a nagy kínálattal: judo, karate, kungfu, önvédelmi sportok, mert Budapesten erre fel kell készülni – mondta nekem egy szülő –. Meg kell védenie magát az utcán. Önvédelmi sportok címszó alatt. Szeptember 1-től bevezetnek egy új szörnyűséget, a relaxációt, a testnevelési órákon. Relaxálni kell a gyerekeknek. Megmagyarázzák: sok a stressz, az agresszivitás, el vannak fáradva, és lazítani kell.

Azt olvassuk: Dániel nem relaxált, hanem imádkozott. Nem azt mondják: stresszes vagy, túlhajszolt vagy, akkor imádkozz, hanem azt mondják: relaxálj! Ha valaki stresszes környezetben élt, akkor Dániel abban élt. Ha valaki feszített tempóban volt, főleg mikor nagyobb beosztásba kerül, ő abban volt. Napjában háromszor kinyitotta az ablakát, és imádkozott az ő Istenéhez. Ebben az imádságban megerősödött a lelke, a hite, az Úrral való kapcsolata. Bizalma állandóan erősödött. Egész öregkoráig megmaradt Isten gyermekének.

Hányszor mondják: nincs ebben semmi rossz. Edd meg azt a húst, Dániel, nincs abban semmi rossz. Nincs hatással... De! Az evés Dániel életének a valósi életére volt hatással. Egy külső, testi dolog. Sok külső dolog, amire azt mondjuk: mi köze a hithez, és mégis fertőzi a lelket. Dániel elhatározta szívében, hogy nem szennyezi be, nem fertőzteti be magát a király ételével.

Igen, lelki-szellemi hatások érik a mi gyermekeinket. Látszólag nincs köze a valláshoz, és mégis... Mit tehetünk? Nem változtathatjuk meg a szabályokat. Egyikünknek sincs hatalma ahhoz: márpedig nem vezetitek be szeptember 1-től

a relaxációt. Ezt nem mondhatjuk. Nincs hatalmunk, hogy az iskoláknak dirigáljunk, hogy csak lelki programokat szervezzenek.

Mit tudunk tenni: azt, hogy hűek maradunk. Dániel nem a királyi ételt akarta megváltoztatni. Nem azt mondta, hogy senkinek ne adjanak húst. Azt mondta: nekem ne húst adjanak. Dániel nem akarta a király étlapját átrendezni, de azt mondta: én nem eszem ebből.

Ez olyan ragadós volt, hogy hárman rögtön követik. Nem harmincan, nem háromezren, csak hárman. Azt monda: nekem ne. Igen, nekünk kell hűnek maradni. Nekünk kell kitartani, ragaszkodni az Úrhoz. Elmondhatjuk, hogy miért ragaszkodunk hozzá. Dániel nem mondta el, hogy ez van a 3Mózes-ben. Nebukadneccar azt sem tudta, mi az. Mi elmondhatjuk: nekünk nem engedett ilyet az Úr, a mi Istenünk. Ha nem is mondjuk el, csak azt: mi nem, mert elkülönített nép vagyunk. Azt mondja az ige: szentek legyetek, mert én szent vagyok. Isten azt mondja: el vagyok különülve, akkor ti is legyetek elkülönülve. Nem kell asszimilálódni, beolvadni, elegyedni a világgal meg a világ szokásaival.

Esküvőn hirdetem azt az ígét a 2Mózesből nem régen: Uram, ha velünk jössz... ez különböztet meg bennünket a többi néptől. Nem a mi okosságunk, tehetségünk, ravaszságunk, ügyességünk... Mózes azt mondja: Uram, ez különböztet meg, hogy te velünk jössz.

Bennünket valami megkülönböztet a többiektől. Az Úr különböztet meg bennünket. Akkor mi ne akarjunk nem megkülönböztetettek lenni, mert akkor a mi Urunkat nem vállaljuk. — Dániel vállalja az Urát.

Befejezésül: azt mondja a mai igénk: légy hű mindhalálig, és néked adom az élet koronáját. Nézz az Úr Jézus Krisztusra. Nézz arra a Jézusra, aki eltökélt a szívében, hogy véghezviszi a megváltás csodáját. Nézz arra a Jézusra, — nem Dánielre kell néznünk, aki hű maradt — aki hű maradt az Ő vállalásához, hogy eljön a Golgota keresztyére. Akit nem tudott letéríteni se a Sátán, se Péter: Mentsen Isten, Uram, ez nem eshetik meg teveled... Akit nem tudtak letéríteni semmikor, mert engedelmes volt halálig, mégpedig a keresztfának haláláig. Hát merítsünk erőt a menny felé sietni, nem állva meg pihenni a boldog cél előtt. Merítsünk erőt, bátorságot, hogy képviselni tudjuk ebben a világban a mi Urunkat, és ragyogjunk úgy, mint a csillagok, amik kis fényükkel is utat tudnak mutatni másoknak, hogy el ne vesszenek, hanem odataláljanak a Golgota keresztyének Jézusához.

Óhozzá legyél hű, mert Ő hű volt hozzád.

Imádkozzunk!

Magasztalunk és áldunk téged, Úr Jézus Krisztus, hogy te tartasz meg bennünket.

Köszönjük, hogy a megtartatás is tőled volt és Dánielt megerősítetted, megbátorítottad. Köszönjük, hogy bennünket is megerősítesz, megbátorítasz. Engedd, hogy ez győzzön az életünkben és ne az énünk, a félelmünk, a bátortalanságunk. Engedd, hogy ne engedjünk abból, ami a meggyőződésünk, hogy te vagy az Úr az életünk felett, és képviselni tudjunk téged.

MEGMARADNI ISTEN GYERMEKÉNEK

Kérünk, hogy ebben az új tanévben, amelyben nemcsak nevelés, hanem olyan sok átnevelés is folyik, könyörülj meg rajtunk. Hadd tegyük kezédbe gyermekeinket, mindazokat, akik az óvodától kezdve az egyetemig oktatási intézménybe járnak. Hadd imádkozzunk a pedagógusokért, Urunk, hogy minél többen higgyenek, és minél többen képviseljének téged a gyermekek előtt is. Ha otthonról nem hoznak példát, legalább a tanító példáján keresztül hadd lássák, milyen a mi Istenünk.

Kérünk a családokért, Urunk. Olyan sok zűr, baj, nehézség van a családok jórészében. Engedd, hogy családi áhítatok legyenek, imádságok, könyörgések legyenek, példaadások legyenek. Bocsásd meg, amikor a gyermekek előtt nem tudtunk és nem tudunk igazán példák lenni. Tudjuk, hogy te tehetsz bennünket alkalmassá.

Kérünk, fogadd el hálánkat az egész nyárért, pihenésért, örömeinkért.

Köszönjük, hogy új erővel lehet kezdeni ezt a tanévet is.

Imádkozunk betegeinkért.

Kezedbe tesszük gyászolóinkat. Azokat is, akik tegnap búcsúztak szeretteiktől. Vedd körül őket vigasztalással.

Kérünk, hogy ebben az egész tanévben, iskolai hitoktatásban, gyülekezeti hitoktatásban légy segítségül nekünk, Urunk. Hadd tudjunk téged hirdetni, mint megfeszítettet.

Ámen.

434.

Drese A., Darmstadt, 1698.

Ve- zess, Jé- zu-sunk, S vé- led in- du- lunk.
Küz- de- lem- re hív az é- let,
Hadd kö- ves- sünk ben- ne té- ged;
Fog- jad a ke- zünk, Míg meg- ér- ke- zünk.